

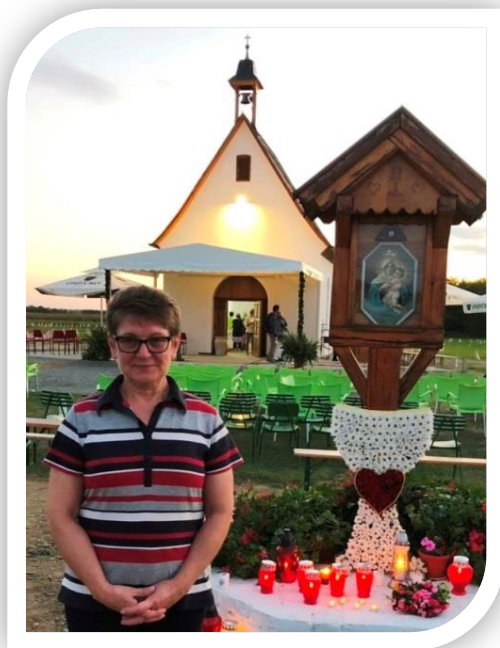
Življeni Savez ljubavi

15 godina Lige žena i majki u Hrvatskoj

GORANKA KENFEL ČAJKOVAC, ĐAKOVO

Ove 2020. godine slavimo 100. obljetnicu osnutka Lige žena i majki u schönstattskoj duhovnosti. Mi u HŠO slavimo i 15. godišnjicu službenog osnutka Lige. Čestitam od srca svim ženama, koje su se odvažile sklopiti Savez ljubavi s našom Majkom i Kraljicom i time joj se stavile na raspolaganje.

Želim s vama podijeliti radost što uz ova dva jubileja, mogu osobno proslaviti 25. godišnjicu sklapanja 1. stupnja Saveza ljubavi s našom MTD i 22. godišnjicu donesene odluke da joj sklapanjem 2. stupnja Saveza ljubavi stavim svoj život potpuno na raspolaganje. Razmišljajući o tom osobnom putu, shvatila sam, da osoba kakva sam danas, u mnogo čemu, nije ni nalik onoj osobi kakva sam bila prije. Suradnja s Majkom Triput Divnom učinila je preobražaj o kojem sam samo mogla sanjati. Bogu hvala na toj neizmjerne milosti, jer bih inače za cijelu vječnost bila izgubljena. A tko sam bila? Ukratko, nakon 9 godina braka i neuspjelog pokušaja moga supruga da me udavi, bila sam prisiljena na odlazak sa sedmogodišnjom kćerkicom. Teško i dramatično, jer je ona bila svjedok svega i ona me spasila da me zaista ne ubije u transu, u kakvom je bio. Uslijedio je razvod koji sam teško primila. No to je bio samo početak našeg križnog puta. Ostajem bez posla, a potom je uslijedila i deložacija iz stana. Imala sam samo 35 godina, a osjećala sam se kao da ne vrijedim ništa i da bi i mojoj kćerkici bilo bolje da me nema. Jednom rječju ruševina. No baš to potonuće, strpljivo je čekao Bog, da mi se objavi. Doveo me k sebi pred Svetohranište u našoj Đakovačkoj katedrali i u jednom jedinom trenutku maknuo sav teret s mojih ramena. Suze očaja zamijenile su suze radosnice. Spoznaja da je Bog živ potaknula me je da ga tražim i slijedim. Tada sam se sjetila svećenika koji nas je vjenčao i koji mi je mogao pomoći „vidjeti“ kako dalje ići kroz život s tim čudesnim živim Bogom. Naravno, potražila sam ga istog trena i od toga dana kreće ova čudesna priča. Taj svećenik je bio, sada pokojni mons. Ivan Šešo, prvi predsjednik HŠO. Njemu mogu zahvaliti za sve dobro u životu. Od tog dana postao je moj ispovjednik i duhovnik. Hranio je moju gladnu dušu literaturom, molitvama i sličicama svetaca. Nakon nekog vremena rekla sam mu da je sve što mi je dao prekrasno, ali da mi je sličica Triput Divne Majke, nekako posebna. Majčica me osvojila kroz milosnu sličicu. Dobila sam devetnicu o. Kentenicha, presudni skok razuma, srca i volje. Bilo je to upravo ono što mi je trebalo. 1994. mons. Šešo me je pozvao na susret članova Schönstatta u Kuzmici. Taj susret ću pamtit dok sam živa. Puno ljudi iz raznih krajeva i mjesta okupljenih u župnoj crkvi na euharistiji, a u crkvi kapelica MTD. Nakon misnog slavlja, preselili smo se u župnu dvoranu. Dočekalo me je obiteljsko ozračje radosti i međusobne ljubavi, a ja sam bila primljena kao da sam član obitelji koji se vratio poslije dugog izbjivanja, kao da sam im oduvijek pripadala. Tada sam upoznala i s. Hedwigu koja mi je u godinama koje su slijedile bila živi primjer života u Savezu ljubavi. Na proslavi osnutka Schönstatta 12.11.1995. u Kuzmici sam sklopila Savez ljubavi s MTD u Ligi žena i majki. Bile su to godine netom poslije domovinskog rata. Mnogo toga što je s. Hedwiga svojim djelovanjem izgradila od trenutka svog dolaska u 70-tima, bilo je uništeno. Ljudi su se raspršili, neki su i poginuli. Rat je puno toga promijenio i bio je potreban silan trud da se obnovi uništeno i da se ljudi ponovno okupe. Molila sam MTD da preuzme odgoj moje kćeri i mene, a ja sam se stavila njoj na raspolaganje za ostvarivanje njenog cilja.

S. Hedwiga bila je u Rumi, mons. Šešo je iz Đakova otišao u Marijin dom u Podvinje kod Sl. Broda. Zagrebačka regija imala je, sada pokojnu s. Mirjanu Kukuljan koja je pomagala Lidiji i Mirku Molnaru i

Mirjani i Nikici Neraliću da djeluju na njihovom području. Učili smo i služili paralelno. Elektroničkom poštom koja je tada bila daleko od ovoga što je danas, kreirali smo zajedno Pismo Saveza. Organizirali hodočašća u Prasvetište u Schönstatt, godišnje susrete koji su uvijek bili oko 18.10. na datum osnutka. Mons. Šešo i ja obilazili smo župe po našoj biskupiji i upoznavali ljude sa schönstattskom duhovnošću. Tako smo bili i u Josipovcu i Bizovcu i vjerujem da je Majka već tada pripremala teren za Svetište u Ivanovcima. Osnivale su se lokalne zajednice po cijeloj Lijepoj našoj. Od Zagreba do Dubrovnika. Molili smo našu MTD za suradnike i za Svetište, jer ga tada nismo imali, za duhovna zvanja, jer bez toga nismo mogli dalje. Majka nas je uslišila i dovela nam našeg p. Christophu, a potom i naše sestre Marianu i Ramonu. Dobili smo i Svetište u Maloj Subotici, a sada i u Ivanovcima. Dolaskom p. Christophu naša HŠO dobiva strukturnu i duhovnu izgradnju bez koje se ne može. Poticaji koje nam u Ligi majki donosi s. Mariana, neprocjenjive su. Od srca im hvala za sve što neumorno čine za sve nas.

Biti dio stvaranja ovog veličanstvenog Božjeg djela velika je radost za onu slomljenu ženu o kojoj sam vam pričala na početku. Kroz Savez ljubavi s našom Majkom i Kraljicom zaista sam doživjela i trajno živim sve tri milosti: udomljenje, trajno duhovno obraćenje i apostolsko poslanje. Pedagogija o. Kentenicha i djelovanje MTD naše saveznice učinili su moj život smislenim i potpunim. Moja kći Mirjana uz sve tegobe odrastanja i rane koje je trebalo liječiti završila je fakultet. Sretno je udana, majka dva prekrasna dječaka. Divna je kćerka, supruga i majka. Odgojila ju je i dalje to radi savršena MTD. Svetost svakidašnjice veliki je cilj, ali se gradi korak po korak. Pouzdanje da će se Majka i Otac pobrinuti, za sve ono što ja ne mogu i sigurnost da sam njihova ljubljena kći daju mi snagu i radost života. U školi o. Kentenicha naučila sam radosno služiti i ljubiti i vjerovati u Providnost. Svetost svakidašnjice kroz djetinje pouzdanje čine čuda.

Neka se slava naše Majke i Kraljice širi od Prasvetišta po svim vidovima Svetišta do onih malenih Svetišta u našim srcima. Majčice hvala ti! Oče Kentenich hvala ti!